

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	6Tdo/76/2015
Identifikačné číslo spisu:	8111010974
Dátum vydania rozhodnutia:	05.11.2015
Meno a priezvisko:	JUDr. Štefan Michálik
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2015:8111010974.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Štefana Micháлика a sudcov JUDr. Daniela Hudáka a JUDr. Viliama Dohňanského na neverejnom zasadnutí 5. novembra 2015 v Bratislave, v trestnej veci proti obvinenému Z. V., pre obzvlášť závažný zločin vraždy podľa § 145 ods. 1, 2 písm. b/, e/ Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. c/ a iné Tr. zák., o dovolaní obvineného proti rozsudku Okresného súdu Prešov z 24. apríla 2012, sp. zn. 1T 63/2011, v spojení s uznesením Krajského súdu v Prešove z 22. augusta 2012, sp. zn. 6To 24/2012, z dôvodu § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por., takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolanie obvineného Z. V. o d m i e t a.

Odôvodnenie

Rozsudkom Okresného súdu Prešov z 24. apríla 2012, sp. zn. 1T 63/2011, bol obvinený Z. V. uznaný za vinného z obzvlášť závažného zločinu vraždy podľa § 145 ods. 1, 2 písm. b/, e/ Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. c/ Tr. zák. spáchaný v jednočinnom súbehu so zločinom krádeže podľa § 212 ods. 1, 3 písm. a/, ods. 4 písm. b/ Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. i/ Tr. zák., na tom skutkovom základe, že

v mesiaci september 2009 sa po predchádzajúcich telefonických dojednaniach, naplánovaní a rozdelení úloh medzi Z. V. a P. A. vytvorila organizovaná skupina spoločne s W. V. a doposiaľ presne nestotožneným štátnym občanom Poľska, a to za účelom vykonania krádeže dobytku z družstva na území Slovenskej republiky, ktoré mal vybrať a určiť Z. V., a po predchádzajúcom neúspešnom pokuse o vlamanie tejto krádeže z Roľníckeho obchodného družstva V., hospodársky dvor M. v presne nezistený deň v mesiaci október 2009, od ktorej upustili z dôvodu prítomnosti strážnika na družstve, následne dňa 26. októbra 2009, v presne nezistenom čase od 20.00 hod. do 22.00 hod. v obci M., okr. M., znovu po predchádzajúcom naplánovaní a v súlade s vopred rozdelenými úlohami, odcudzili z priestorov Roľníckeho obchodného družstva V., hospodársky dvor M., okr. M., celkovo 13 kusov teliat tak, že Z. V. najprv preveril situáciu na družstve a telefonicky oznámil W. V., že môže prísť spolu s P. A. a ďalším nestotožneným mužom a následne po zistení, že sa tam nachádza strážnik P. S., ktorý ho

pristihol, ako sa pohybuje v priestoroch maštale, tohto bez vedomia ostatných členov organizovanej skupiny fyzicky napadol v čase okolo 20.10 hod. z dôvodu, aby tento neprekazil vykonanie krádeže teliat tak, že ho päťou udel do tváre, po čom P. S. spadol na zem a keď sa postavil, napadol ho kovovou lešenárskou rúrkou dlhou 65 cm o priemere 4 cm, ktorou ho udel do oblasti krku, pričom po tomto údere ostal P. S. ležať na zemi a keď sa opäť začal dvíhať zo zeme, ešte ho najmenej dva až trikrát udel päťou do oblasti tváre a trupu, po čom znova spadol na zem a potom mu povrazom za chrbtom zviazal v zápästiach ruky, ktoré mu priviazal k členku v kolene pokrčenej ľavej nohy, následne ho odtiahol do miestnosti prípravovne pokrmov, kde telo P. S. prikryl vrecom zemiakov, čím mu ešte viac sťažil dýchanie, napriek tomu že videl, že P. S. sa v tom čase už následkom vzniknutých zranení ako aj zviazania dusil, čo sprevádzalo úsilné dýchanie, chrčanie, vytekajú krvi z úst, kŕče a cyanóza v oblasti tváre, pričom bolesť zo spôsobených poranení a spôsobu zviazania ako aj dusenie sa pociťoval veľmi intenzívne a odišiel otvoriť hlavnú bránu, kam W. V. osobným motorovým vozidlom Renault 21, ev. č. M. dovedol presne nezistené nákladné vozidlo s P. A. a ďalším nestotožneným mužom, ktorí s ním dovtedy čakali v obci Podlipníky, okr. Vranov nad Topľou, pri reštaurácii Lietadlo, a títo po príchode k Z. V. do objektu družstva ich nákladné vozidlo pristavili k miestu umiestnenia teliat a spoločne s Z. V. voviedli 13 kusov teliat do ložnej plochy nákladného vozidla, počas čoho W. S. tak, ako sa dohodol s Z. V., jazdil vozidlom po ceste v okolí príjazdu k družstvu, kde zabezpečoval ostrahu pred náhodným príjazdom hliadky polície, P. A. s nestotožneným spoločníkom po naložení teliat odišli s nákladným vozidlom naspäť do Poľska do miesta trvalého bydliska a Z. V. po tom, čo bol v čase okolo 22.00 hod. skontrolovať v akom stave sa nachádza P. S., kde videl, že tento už bol bezvládný, odišiel z areálu družstva a nastúpil do vozidla k W. V. a spoločne odišli, pričom strážnik P. S. v presne nezistenom čase od 20.10 hod. do 21.00 hod. podľahol utrpeným zraneniam v dôsledku zlyhania srdcovocievnej a dýchacej činnosti, za súčasného stlačenia hrudníka a brucha vrecom zemiakov ako aj zviazaním, a nasledujúceho dňa 27. októbra 2009 v čase okolo 09.00 hod. odišiel W. V. s Z. V. osobným vozidlom Renault 21, ev. č. M. do Poľska, do miesta bydliska P. A. v obci N., kde tento Z. V. po predchádzajúcej dohode vyplatil za vykonanie krádeže teliat 1 300 € a 300,- poľských zlotých, z ktorých cestou späť na Slovensko vyplatil Z. V. W. V. za účasť na krádeži sumu 150 € a následne sa zastavili v predajni Extratech v Prešove na Levočskej ulici, kde obžalovaný Z. V. za uvedené peniaze si zakúpil motorovú pílu zn. STIHL MS 440, výr. č. U., pričom odcudzením teliat bola pre uvedené družstvo spôsobená škoda vo výške 4 449,05 €.

Za to bol obvinenému Z. V. uložený podľa § 145 ods. 2, § 36 písm. d/, j/, § 37 písm. h/, § 38 ods. 2, 3, 8, § 41 ods. 1 Tr. zák. úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 20 rokov.

Podľa § 48 ods. 3 písm. b/ Tr. zák. obvinený bol pre výkon trestu odňatia slobody zaradený do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s maximálnym stupňom stráženia.

Podľa § 76 ods. 1, § 78 ods. 1 Tr. zák. mu bol uložený ochranný dohľad v trvaní 3 roky.

Podľa § 60 ods. 1 písm. d/ Tr. zák. bol mu uložený trest prepadnutia vecí motorovej píly zn. STIHL MS 440, výr. č. U..

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. bola obvinenému Z. V. a odsúdenému W. V. spoločne a nerozdielne uložená povinnosť nahradiť škodu vo výške 4 449,05 Eur poškodenému Roľníckemu obchodnému družstvu V., so sídlom V. č. XX, S., zastúpenému predsedom Ing. V. B..

Obvinenému Z. V. bola uložená povinnosť nahradiť škodu vo výške 6,70 Eur poškodenej Všeobecnej zdravotnej poisťovni, a.s., so sídlom Bratislava, Mamateyova č. 17, IČO: 35937874, zastúpenej splnomocnencom Mgr. W. P..

Krajský súd v Prešove uznesením z 22. augusta 2012, sp. zn. 6To 24/2012, podľa § 319 Tr. por. zamietol odvolanie obvineného Z. V., ktorým sa domáhal zrušenia rozsudku prvostupňového súdu s tým, aby ho odvolací súd uznal vinným zo spáchania obzvlášť závažného zločinu lúpeže podľa § 188 ods. 1, 2 písm. b/, ods. 3 písm. a/ Tr. zák. za súčasného uloženia trestu odňatia slobody na dolnej

hranici trestnej sadzby, alternatívne vrátiť vec súdu prvého stupňa s tým, aby doplnil dokazovanie a jeho konanie posúdil ako obzvlášť závažný zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1, 2 písm. b/, ods. 3 písm. a/ Tr. zák., prípadne ako obzvlášť závažný zločin zabitia podľa § 147 ods. 1, 2 písm. b/, ods. 3 písm. c/ Tr. zák. spáchaného v jednočinnom súbehu so zločinom krádeže podľa § 212 ods. 1, 3 písm. a/, ods. 4 písm. b/ Tr. zák.

Proti uzneseniu krajského súdu obvinený prostredníctvom zvoleného obhajcu 12. augusta 2015 podal dovolanie z dôvodu uvedeného v § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por., teda že je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku. Nešlo o vražedné konanie v úmysle získať majetkový prospech spáchané surovým a trýznivým spôsobom, ako si to osvojil krajský súd spolu so súdom prvého stupňa. Nebola preukázaná subjektívna a ani objektívna stránka k tomuto trestnému činu. Namietol, že žiadnym dôkazom nedošlo k preukázaniu naplnenia okolností podmieňujúcich použitie vyššej trestnej sadzby podľa § 145 ods. 2 písm. e/ Tr. zák., teda že svoje útoky voči osobe A. S., v dôsledku ktorých u tohto nastala smrť viedol v úmysle získať majetkový prospech. Niet dôkazu o opaku, že útoky voči poškodenému, ktorý sa správal agresívne viedol bezprostredne potom, čo ho pristihol a zaútočil na neho ako prvý a on sa iba bránil. Stalo sa tak v tme, pre ktorú nemohol spoznať strážnika, ale len ako útočníka. Podrobne rozoberá svoje výpovede z prípravného konania. Z nich ako jediného priameho dôkazu vyplýva skutočný priebeh žalovaného skutku, neexistoval ani v jednom momente jeho konania nepriamy úmysel privodiť poškodenému smrť. Spochybnil zlomenie rohu jazyčky kovovou lešenárskou rúrkou s poukazom na to, že z jeho výpovede a výpovede znalca MUDr. M. Kováča jednoznačne nebol zistený mechanizmus tohto zranenia a navyše ak poškodený aj po tomto údere kričal, čo je podľa vyjadrenia tohto znalca prejavom, že k takejto zlomenine nedošlo a mohlo sa tak stať až úderom dlane, či päste. Poškodený bol po útoku v takom zdravotnom stave, že ho musel zviazať, čomu sa bránil a následne ho obložil vrecami, aby sa nevykotúľal von. Práve takéto konanie nepreukazuje ani v nepriamom úmysle, aby smerovalo k privodeniu smrti poškodeného, ale len k bezprostrednému zabráneniu jeho útokov a zamedzeniu ďalších útokov s vedomím, že najneskôr o 01.00 hod. ho nájdu a rozviažu dojičky prichádzajúce na zmenu. Nesnažil sa teda sťažiť alebo zmariť nájdenie poškodeného, čo je jediné logické vysvetlenie tohto jeho konania, pričom obvinený ešte pred odchodom z areálu družstva išiel pozrieť poškodeného, ktorý sa tam hádzal a na ňom nevidel žiadne poranenia. Namietol aj závery súdov v tom smere, že si mal v tvári poškodeného všimnúť nástup cyanózy, výtok krvi z úst, hoci v tej dobe tam bola takmer úplná tma a prejavy zlomeniny jazyčky, ktoré nastupujú s istým časovým omeškaním od momentu zlomenia, hoci v tej dobe tam bol hluk spôsobený zvieratami, pričom konflikt s poškodeným trval krátku dobu. Vôbec nevedel a ani nemohol vedieť, že by mohol svojimi údermi neznámemu agresívne sa správajúcemu mohutnému mužovi spôsobiť ťažké nepovrchové zranenie, ktoré mohlo len za istých okolností, ktoré mu však nevedomky, neúmyselne privodzoval, smerovať k jeho smrti. Namietol pritom aj to, že privodenie smrti trýznivým spôsobom, ktorá nastala pri súčasnom kumulatívnom splnení dvoch podmienok (zlomenie rohu jazyčky, zviazanie do kozla a privalenie vrecom), kedy však každá z nich sama o sebe nemôže, resp. nemusí viesť k usmrteniu zdravého fyzicky zdatného človeka, akým poškodený bezpochyby bol. Výtkol, že zviazanie poškodeného právne posúdili ako trýznivý spôsob spáchania trestného činu. Orgány činné v trestnom konaní nezabezpečili v prípravnom konaní vrece a nezistili jeho parametre a ani jeho polohu na tele, pritom poukázal na rozpory vo svedeckých výpovediach a tiež na to, že znalec ne disponoval žiadnymi konkrétnymi dôkazmi odôvodňujúcimi závery v posudku.

V závere dovolania poukázal na to, že druhostupňový súd pri meritórnom rozhodovaní, hoc viazaný skutkom v obžalobe mal právne posúdiť či už ako zločin lúpeže podľa § 188 Tr. zák., ako to bolo kvalifikované takmer po celú dobu prípravného konania, či pre absenciu zavinenia vo forme úmyslu ako zločin zabitia podľa § 147 Tr. zák. spáchaný v jednočinnom súbehu so zločinom krádeže podľa § 212 Tr. zák. Navrhol najvyššiemu súdu, aby podľa § 386 ods. 1 Tr. por. vyslovil porušenie zákona a pri použití § 386 ods. 2 Tr. por. zrušil uznesenie krajského súdu a rozsudok okresného súdu v celom rozsahu vo vzťahu k obvinenému Z. V. a podľa § 388 ods. 1 Tr. por. prikázal súdu, aby vec v potrebnom rozsahu znovu prerokoval a rozhodol.

Prokurátor vo vyjadrení konštatuje, že sa nestotožňuje s dôvodmi dovolania obvineného Z. V., ktoré sú

vo veľkej miere totožné s odvolacími námietkami. Uplatnený dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. odôvodňuje tým, že zo strany obvineného sa nejednalo o konanie v úmysle iného usmrtiť surovým a trýznivým spôsobom a získať majetkový prospech, ohľadne žalovaného trestného činu nebola preukázaná subjektívna ani objektívna stránka. Dôvody dovolania z veľkej časti vychádzajú z odlišných skutkových záverov - vyhodnocovanie vykonaných dôkazov obhajobou, pričom však v dovolacom konaní nie je možné skúmať a meniť zistený skutkový stav. V dovolaní namietajú najmä to, že neexistoval ani v jednom momente jeho konania nepriamy úmysel spôsobiť poškodenému smrť a v tomto smere je namietaná skutková veta rozsudku súdu prvého stupňa a odvolacieho súdu, v časti kde je popisovaný jeho útok kovovou lešenárskou z družstva ako sa poškodený hádže medzi vrecami zemiakov, že si mal všimnúť počas zväzovania nástup cyanózy u poškodeného a následne aj jeho bezvládnosť a napokon aj existenciu vreca, ktoré malo spolupôsobiť pri trýznivej smrti poškodeného. Uplatnené skutkové námietky nie je možné v dovolacom konaní vyhodnocovať, musí sa vychádzať zo skutkového stavu, ako je uvedený v napadnutom rozhodnutí.

Rozhodnutie krajského súdu považuje za zákonné. Právna kvalifikácia konania obvineného za takto zisteného skutkového stavu je správna. Súd prvého i druhého stupňa v rozhodnutiach podrobne uviedli na základe akých skutočností mali preukázanú subjektívnu stránku žalovaného trestného činu. S právnymi závermi obidvoch súdov sa v plnej miere stotožňuje aj pre účely dovolacieho konania a je možné na ne odkázať. Vzhľadom na to navrhol, aby dovolací súd zamietol dovolanie podľa § 392 ods. 1 Tr. por.

Okresný súd ako súd prvého stupňa po splnení povinností v zmysle § 376 Tr. por. predložil dovolanie so spisom dovolaciemu súdu.

Najvyšší súd Slovenskej republiky zistil, že dovolanie proti napadnutému rozhodnutiu je prípustné (§ 368 ods. 1, ods. 2 písm. h/ Tr. por.), bolo podané oprávnenou osobou (§ 369 ods. 2 písm. b/ Tr. por.), v zákonom stanovenej lehote a mieste (§ 370 ods. 1, 3 Tr. por.). Dovolanie súčasne spĺňa podmienky uvedené v § 373 Tr. por., ako aj obsahové náležitosti uvedené v § 374 Tr. por. a nie je zákonný dôvod na postup podľa § 382 písm. a/, písm. b/, písm. d/, písm. e/ alebo f/ Tr. por. a ani podľa § 382a § 383 Tr. por.

Najvyšší súd s ohľadom na obsah dovolania dospel k záveru, že dovolaťom namietaný dovolací dôvod uvedený v § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. v posudzovanom prípade nie je daný.

Podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. dovolanie možno podať, ak rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia; správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť. Dovolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

Zo súdnej praxe Najvyššieho súdu Slovenskej republiky vyplýva, že obsah konkrétne uplatnených dovolacích námietok musí skutočne vecne zodpovedať zákonnému vymedzeniu dovolacích dôvodov podľa § 371 Tr. por. Pokiaľ tomu tak nie je a podané dovolanie len formálne odkazuje na príslušné ustanovenie upravujúce dôvody dovolania, hoci v skutočnosti obsahuje argumenty mimo takto uplatneného dovolacieho dôvodu, ide o dovolanie, ktoré je potrebné podľa § 382 písm. c/ Tr. por. odmietnuť.

Z obsahu podaného dovolania je totiž zrejmé, že obvinený namieta nesprávnosť hodnotenia vykonaných dôkazov oboma súdmi a nahrádza ich svojimi vlastnými úvahami.

Dovolací súd však nebol oprávnený takto zistený skutkový stav preskúmať a meniť, ako sa toho domáha obvinený v podanom dovolaní. Skutočnosti, ktoré by preukazovali iný dovolací dôvod uvedený v ustanovení § 371 ods. 1 Tr. por. pri preskúmaní podaného dovolania najvyšší súd nezistil.

Najvyšší súd zdôrazňuje, že zákonne zabezpečenými a vykonanými dôkazmi mal súd prvého stupňa

zistený skutkový stav tak, ako je uvedený v skutkovej vete výrokovej časti napadnutého rozsudku, s ktorým sa až na surovosť vykonania činu stotožnil aj odvolací súd.

V odôvodnení uznesenia krajský súd poukázal na rozsah zákonne vykonaného dokazovania, ktoré považoval za dostatočné na zistenie a ustálenie skutkového stavu veci, pričom skutkové okolnosti z toho vyplývajúce majú oporu vo výsledkoch dokazovania a preto ich považoval za správne. V danej veci išlo iba o trýznivý spôsob spáchania činu a to s ohľadom na fyzické a psychické útrapy, ktoré obeť prežívala po určitú dobu, po ktorú pôsobil smrtiaci mechanizmus, než došlo k smrti, čo ovplyvnilo vnímanie činu obete tak, že išlo o vystupňované útrapy. Uvedené pochybenie, ktoré by formálne mohlo napĺňať dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por., by avšak zásadne neovplyvnilo postavenie obvineného, ako to má na mysli ustanovenie § 371 ods. 4 Tr. por., pretože aj pri správnej právnej vete by obvinenému hrozil rovnaký druh a trestná sadzba trestu, z akej vychádzal aj okresný súd.

Vo vzťahu ku subjektívnej stránke trestného činu vraždy krajský súd aj s ohľadom na znalecké dokazovanie konštatuje, že obvinený konal vo forme minimálne nepriameho úmyslu v zmysle § 15 písm. b/ Tr. zák. Vyplyva to z opakovaných úderov malou až strednou, strednou až väčšou silou a prudkosťou rukami a lešenárskou rúrkou do hlavy, krku a trupu obete, ktorá opakovane pritom spadla na zem, priklaknutím ju spútal a odtiahol do vedľajšej miestnosti, kde ju priložil vrecom zemiakov. To všetko viedlo k veľmi nepríjemným bolestiam a postupnému zlyhávaniu dýchania a za krátky čas 20 až 50 minút k smrti obete. Zranenia a s tým spojené útrapy vyvolali ťažkosti pri dýchaní - dusenie, lapanie po dychu, chrčanie, kŕčovité pohyby a nezrozumiteľná komunikácia, čo obvinenému nemohlo uniknúť. Zrejma je aj motivácia útoku na poškodeného, t.j. snaha zabrániť strážnikovi, aby po druhýkrát neprekazil odcudzenie teliat.

K odvolacím námietkam obhajoby ohľadne objektívnej a subjektívnej stránky obzvlášť závažného zločinu vraždy podľa § 145 ods. 1, 2 písm. b/, e/ Tr. zák., okrem vyššie uvedeného krajský súd poukázal na to, že použitie lešenárskej trubky voči poškodenému vyplýva zo samotnej prvotnej výpovede obvineného, pričom táto bola aj na základe jeho následnému bližšiemu popisu miesta, kde ju zanechal, lokalizovaná a zistená pri dodatočnej ohliadke miesta činu. Vznik poranenia jazyčky úderom lešenárskou trúbkou pripustil aj znalec z odvetvia súdneho lekárstva, ako jednu z možných alternatív, čo zapadá do skutkového deja uvádzaného obvineným. Existencia vreca, ktorým bol nebohý privalený, je dostatočne preukázaná výpoveďami svedkov C.. X., M.. F. a Q.. W., ktorí boli prví na mieste činu a uvedené vrece na nebohom videli. Súbeh trestného činu vraždy s úmyslom získať majetkový prospech a trestného činu lúpeže je v zmysle ustálenej súdnej praxe vylúčený. Obvinený započal páchať trestný čin krádeže (zhromažďovanie vriec, ktoré chcel tiež odcudziť), pri ktorom bol vyrušený strážnikom, ktorého fyzickým násilím spacificoval a potom vykonal krádež teliat. Vo vzťahu k aplikácii ustanovenia § 39 ods. 1 Tr. zák. vedenie riadneho života a spáchanie trestného činu vo veku blízkom mladistvému sú iba obvyklé poľahčujúce okolnosti v zmysle § 36 Tr. zák., na ktoré súd prihliadne pri výmere trestu a nemožno ich považovať za mimoriadne okolnosti prípadu, ktoré nemôžu odôvodniť zníženie trestu odňatia slobody pod dolnú hranicu. Iba v prípade, že by boli tieto okolnosti tak intenzívne alebo závažné, že by výnimočne znížovali závažnosť činu, bolo by možné ich posúdiť ako výnimočné okolnosti prípadu podľa § 39 ods. 1 Tr. zák., čo v danom prípade nenastalo. Okresný súd v rámci všeobecných zásad platných pre ukladanie trestov dostatočne vyhodnotil všetky okolnosti významné pre uloženie trestu. Odvolací súd na verejnom zasadnutí zamietol návrhy obvineného na vykonanie dôkazov, pretože mal za to, že v tejto veci boli pred prvostupňovým súdom vykonané všetky dôkazy potrebné na správne ustálenie skutkového stavu.

Dovolací súd k uvedenému iba dodáva, že podstatou v danej veci bolo a je, že obvinený Z. V. v súčinnosti s inými páchatelmi sa v mesiaci septembri 2009 dohodol a naplánoval krádež teliat a kŕmnej zmesi vo vreciach potrebnej pri preprave odcudzených teliat z niektorého z družstva na území Slovenskej republiky. Tento zámer neskôr aj realizovali, pričom pri prvom pokuse od krádeže upustili iba z dôvodu, že na družstve bol strážnik. Obvinený bol spolupáchatelmi upozornený, aby to nabudúce urobil tak, aby krádež teliat vyšla na 100%. Dňa 26. októbra 2009 približne o 20.00 hod. obvinený preveril prítomnosť strážnika na vyššie uvedenom družstve a keďže nezistil jeho prítomnosť telefonicky

W. V. oznámil, že môže prísť s P. A. a ďalšou nestotožnenou osobou z Poľska. V dobe, keď kradol vrecia s krmivom bol okolo 20.10 hod. pristihnutý strážnikom P. S., ktorého bez vedomia ostatných spolupáchateľov fyzicky napadol preto, aby im neprekazil krádež teliat. Opakovaným násilím spôsobil strážnikovi ťažké zranenie, po ktorom ho spútal a prikryl vrecom zemiakov, čo viedlo k jeho duseniu pri pociťovaní veľmi intenzívnych bolestí. K smrti poškodeného došlo v čase od 20.10 hod. do 21.00 hod. pre zlyhania srdcovocievnej a dýchacej činnosti, za súčasného stlačenia hrudníka a brucha v dôsledku spútania a priloženia vrecom zemiakov. Neplánované úmyselné usmrtenie strážnika, aby nebránil odcudzeniu teliat vylučovalo právnu kvalifikáciu zisteného skutku ako trestný čin lúpeže, ale aj ako trestný čin zabitia. Konanie obvineného vedúce k usmrteniu strážnika je jednoznačne excesom - vybočením z dohody o odcudzení teliat a preto za toto konanie nesie trestnoprávnu zodpovednosť výlučne sám.

Uvedené zistenia bez akýchkoľvek pochybností preukazujú tak subjektívnu ako aj objektívnu stránku trestných činov, z ktorých bol obvinený správne uznaný za vinného. Odvolací súd pritom v rozhodnutí podrobne preskúmal nielen skutkové zistenia na podklade zákonne vykonaných dôkazov v konaní pred prvostupňovým súdom, ale aj právnu kvalifikáciu žalovaného skutku, pričom ani tu nezistil pochybenia, ktoré by odôvodňovali akúkoľvek zmenu. Dovolací súd si preto v celom rozsahu osvojil rozsudok krajského súdu a v podrobnostiach naň odkazuje.

Vyjadrené preukazuje, že dovolaním napadnuté rozhodnutia okresného a krajského súdu sú zákonné a spravodlivé. Dovolanie obvineného nie je preto dôvodné, ako na to správne poukázal aj prokurátor vo vyjadrení.

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolací súd na neverejnom zasadnutí uznesením, bez preskúmania veci, odmietne dovolanie, ak je zřejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371.

Na podklade týchto úvah Najvyšší súd Slovenskej republiky dospel k záveru, že dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. v posudzovanom prípade naplnený nebol, a preto vo veci rozhodol na neverejnom zasadnutí spôsobom uvedeným vo výroku tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.